

обхідних механізмів реалізації прав акціонерів. Разом з тим, проблеми корпоративного управління стали закономірним результатом процесу перерозподілу прав власності в державі та зміни організаційних форм суб'єктів господарювання. Ці чинники зумовлюють і особливість корпоративного управління в Україні, тому важливо досліджувати систему корпоративного управління як на мікрорівні (рівні корпорації) — як систему корпоративного менеджменту; так і на макрорівні — як систему взаємовідносин всіх суб'єктів корпоративного сектора від акціонера до держави. Важливою складовою оптимізації корпоративного управління є її аналіз на мегарівні — як системи відповідності національного стандарту корпоративного управління нормам та принципам, прийнятим у світовій практиці.

Результатом вивчення курсу з корпоративного управління повинно стати отримання студентами знань про сутність, принципи та моделі корпоративного управління; національну правову базу корпоративного управління; види цінних корпоративних паперів, форми їх випуску, процедуру емісії; учасників корпоративних відносин та органи корпоративного управління; права та обов'язки акціонерів; особливості фінансового менеджменту та фінансового аналізу в системі корпоративного управління; причини та процедуру банкрутства корпорацій.

Удосконалення корпоративного управління стало однією з найгостріших соціальних та економічних проблем, що вимагає нових теоретичних, методологічних і методичних підходів до управління в умовах трансформаційної економіки. В даному контексті викладання курсу «Корпоративне управління» повинно стати чинником формування корпоративної культури, а, відтак, і громадянського суспільства в цілому.

О. В. Суховій, асистент,
кафедра банківської справи

РОЗРОБКА І ВИКОРИСТАННЯ ТЕХНОЛОГІЙ, СПРЯМОВАНИХ НА ОВОЛОДІННЯ СТУДЕНТАМИ НАВИЧОК ОДЕРЖАННЯ, ОПРАЦЮВАННЯ ТА ВИКОРИСТАННЯ НОВОЇ ІНФОРМАЦІЇ

Аналіз практики проведення економічного навчання свідчить, що багато проблем підвищення якості навчання можна вирішити за допомогою вдосконалення технологій викладання на основі сучасних методик навчання.

Це можна зробити за допомогою впровадження сучасних освітніх технологій у навчальний процес.

Для більш повного подання інформації студентам викладачам потрібно все частіше звертатись до телеінформації, слайдів, опорних конспектів-схем, фліп-чартів (подання інформації на аркушах, які слугують базою для конкретизації), котрі б вдало та ефективно доповнювали виклад лекційного матеріалу, тобто допомагали одержувати та засвоювати нову інформацію.

Щодо опрацювання та використання інформації, то тут доцільно використовувати всі методи активізації навчання, такі як: дискусія, запитання, вирішення проблемних ситуацій, методи моделювання конкретних ситуацій, рольові ігри, вирішення та аналіз різноманітних практичних ситуацій, навчальних вправ, розгляд інцидентів, аналіз кореспонденції, документації, статистичного матеріалу, метод мозкового штурму тощо.

Але всі ці методи є більш-менш відомими пересічному викладачу, тому доцільно зупинитися на більш сучасних, інноваційних технологіях.

1. Впровадження тренінгових технологій, що зорієнтовані на концептуалізацію практичного досвіду студентів та актуалізацію нагромаджених теоретичних знань (модифікації: тематичні й комплексні тренінги, аналіз конкретних ситуацій, ігрова технологія). Наприклад, тренінг типу коучінга — це така система розвитку певних професійних навичок, яка базується на вмінні викладача — тренера допомагати спеціально продуманими запитаннями наблизити учасника до «самостійного» вибору рішення проблем, іноді в умовах обмеженості часу. А як ми знаємо, цінність того, що людина «самостійно» знайшла вихід із ситуації і вирішила її — є досить великою силою до розуміння та запам'ятовування.

2. Мультимедійні технології — це технології, створенні в поміч як студенту, так і викладачеві. Низку функцій викладача виконують технічні засоби навчання (надання інформації повідомлювального, довідкового та ілюстративного плану, динамічна візуалізація змісту, виконання вправ і текстових завдань, ведення обліку тощо).

3. Для підвищення ефективності роботи як викладачів, так і студентів доцільно використовувати метод інтелект-карт (характеризується між предметним сучасним підходом до викладання й учіння студентів і спрямований на розвиток креативності та інноваційності сучасних фахівців, або це створення певних асоціацій, використання графічного зображення тощо). Тобто, метод І-карт — це ефективна графічна методика, яка дозволяє ефективно впорядкувати економічну інформацію, економити власний час, швидко пригадувати інфор-

мацію, структурувати інформацію, використовувати метод аналогій, мислити творчо. Метод І-карт — це методика, що суттєво розвиває креативність і інноваційність економічного мислення студентів.

Також для покращення оволодіння, опрацювання та використання нової інформації потрібно створювати різнопланові наукові гуртки, створювати спеціальні тематичні читальні для студентів та викладачів, проводити систематичні консультації між викладачами з питань сучасних методик викладання, організувати центр розвитку креативності студентів, постійно проводити спеціальні тренінг курси, конференції, відкриті семінари, лекції, непогано було б створити студентський економічний сайт, причому силами самих студентів, комп'ютеризувати систему навчання тощо.

І. С. Тамразян, викладач,
кафедра української мови та літератури

РОЛЬ РІДНОЇ МОВИ В ЕКОНОМІЧНОМУ ЖИТТІ НАЦІЇ ТА У РОЗВ'ЯЗАННІ ГОСТРИХ ПИТАНЬ БОЛОНСЬКОГО ПРОЦЕСУ

1. «Економіка також починається зі слова», — слушно зауважив І. Іфтемчук у вступній статті до укладеного ним «Словника економічних термінів». Тому обговорювати коло таких важливих питань, як розроблення та використання технологій, спрямованих на оволодіння студентами навичок одержання, опрацювання та використання нової інформації; удосконалення практичної складової навчального процесу; основні напрями удосконалення змісту освіти майбутніх економістів для формування необхідної фахової компетенції; та врешті й питання підвищення професійного рівня науково-педагогічних кадрів як головних носіїв сучасних знань, зокрема носіїв сучасного слова (у нашому випадку — економічного слова) та вихователів інтелектуального потенціалу нації, видається нам неможливим без загальновідомого фундаменту для викладання та вивчення будь-якої дисципліни — мови (рідної мови, мови фаху) (у вузькому значенні) та української словесності — у широкому.

2. В освітньому (і навіть політичному лексиконі) сучасної Європи помітне місце посів трохи нетрадиційний термін «Болонський процес», який можна передати нашою мовою так: «Процес утворення європейського простору вищої освіти з національних систем шляхом зближення, узгодження та інтеграції, започаткова-